

A Mühlens GmbH & Co. KG által 2004. április 23-án a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ellen benyújtott kereset

(T-150/04. sz. ügy)

(2004/C 239/55)

(Az eljárás nyelve: az eljárási szabályzat 131. cikkének 2. §-a szerint határozandó meg – A nyelv, amelyen a keresetlevelet megfogalmazták: német)

A Mühlens GmbH & Co. KG, székhely: Köln (Deutschland), képviseli Th. Schulte-Beckhausen, Rechtsanwalt, 2004. április 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ellen.

A fellebbezési tanács előtt félként szerepelt továbbá a Minoronzoni S.r.l., székhely: Ponte San Pietro (Bergamo), (Olaszország).

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg az alperes első fellebbezési tanácsának 2004. február 18-i határozatát,
- kötelezze az alperest a jogvita költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A közösségi védjegy Minoronzoni S.r.l. bejelentője:

A bejelentett közösségi védjegy: A „TOSCA BLU” ábrás megjelölés a 18. és a 25. áruosztály tekintetében (többek között: táskák; kézitáskák; utazótáskák; (mindenféle férfi-, női- és gyermekruházat) – a bejelentés száma: 1 008 291

A felszólalási eljárás során érintett védjegy és megjelölés jogosultja:

A felperes

Az érintett védjegy és megjelölés: A német „TOSCA” szóvédjegy illatszerre (többek között: „Parfum”, „Eau de Toilette” és „Eau de Parfum pour femmes”)

A felszólalási osztály határozata: A felszólalás elutasítása

A fellebbezési tanács A felperes kérelmének elutasítása határozata:

Jogalapok:

- A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján a jól ismert „TOSCA” védjegy alapján benyújtott felszólalás megalapozott.
- Az egymással szemben álló megjelölések összetéveszthetők.
- Az egymással szemben álló áruk hasonlóak.
- A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetévesztés veszélye adott.
- A felszólalásnak a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján is eredményesnek kell lennie.

Dominique Hardy által 2004. június 7-én az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-208/04. sz. ügy)

(2004/C 239/56)

(Az eljárás nyelve: francia)

Dominique Hardy, lakóhely: Coudeville-plage (Franciaország), képviseli Jean-François Péricaud, ügyvéd, 2004. június 7-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

elsődlegesen állapítsa meg az Európai Közösség felelősségét Hardy felé, mivel jogellenes módon fogadta el, majd a hajózási ügynökök számára hátrányosan alkalmazta a Közösségi Vámkódex 5. cikkét;

másodlagosan állapítsa meg az Európai Közösség felelősségét Hardy felé, mivel elfogadta, jóllehet törvényesen, majd alkalmazta a Közösségi Vámkodekx 5. cikkét, mely rendkívüli és különleges kárt okozott számára;

kötelezze egyetemlegesen a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fizessenek meg Hardynak 60 510 eurót, másodlagosan 47 829 eurót mindkét esetben a jelen kereset benyújtásától számított, törvényes kamattal növelt összegben;

kötelezze egyetemlegesen a Tanácsot és a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes állítása szerint a Bizottság által a francia állam elleni tagállami mulasztás megállapítása iránti eljárás kezdeményezését követően, Franciaország, abból a célból, hogy a francia törvényt a 2913/92 rendelet⁽¹⁾ 5. cikkével összhangba hozza, hatályon kívül helyezte a hajózási ügynökök testületének, melynek a felperes is tagja, a vámhatóság előtti eljárásra vonatkozó kizárólagos jogát. A felperes szerint, a kizárólagos jog eltörlése a 2913/92 rendelet 5. cikke alkalmazásának közvetlen következménye, és így közvetlenül felróható az Európai Közösségnek.

Elsődlegesen, a felperes érvelése szerint, a 2913/92 rendelet 5. cikk elfogadása jogellenes cselekmény, amely megalapozza a Közösség felelősségét.

Először a felperes állítja, hogy ez a cikk tévesen értelmezi az EK-Szerződés 45. cikkének eltérést megállapító rendelkezéseit, mivel a hajózási ügynöki foglalkozás, a vámra vonatkozó jogi szabályozás alkalmazásában, a közhatalom gyakorlásához kapcsolódó tevékenység.

A felperes hivatkozik a jogbiztonság és a jogos feltevés védelme elvének sérelmére. A felperes állítja egyrészt, hogy a 2913/92 rendelet a „vámhatóság előtti képviselő” fogalmára vonatkozik, amely különbözik a „vámhatóság előtti eljárástól”, ez utóbbit ténylegesen a hajózási ügynökök gyakorolják. E cikk analógián alapuló értelmezése a felperes szerint ellentétes a jogbiztonság elvével. Másrészt a felperes hivatkozik a jogos feltevés elvének téves értelmezésére, amely az átmeneti intézkedések hiányából, és abból fakad, hogy a francia hajózási ügynökök voltak az egyedüliek a Közösségben, akik állandóan ki voltak zárva a korábbi liberalizációs intézkedésekből.

A felperes hivatkozik továbbá az egyenlőség és az arányosság elvének az átmeneti intézkedések hiányából eredő sérelmére. A felperes hivatkozik végül a tulajdon tiszteletben tartásához fűződő jog megsértésére, mivel a kizárólagos jog megszüntetése

a tevékenységüket át nem ruházhatóvá teszi, ami ezáltal értékét veszti.

Másodsorban, a felperes állítása szerint, a Közösség feltétlen felelősségét az elszenvedett kár rendkívüli és különleges jellege alapozza meg. A felperes szerint a kár rendkívüli, mivel a tevékenység gazdasági értékének és a haszonnak az elvesztése meghaladja a szokásos gazdasági kockázatot, és különleges, mert a hajózási ügynökök a gazdasági szereplőktől élesen elkülönülő kategóriát alkotnak.

⁽¹⁾ A Tanács 1992. október 12-i 2913/92/EGK rendelete a Közösségi Vámkodekx létrehozásáról (HL L 302., 1. o.)

Az Adriatica di Navigazione S.p.A. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. június 24-én benyújtott kereset

(T-265/04. sz. ügy)

(2004/C 239/57)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Adriatica di Navigazione S.p.A., képviseli Gian Michele Roberti, Alessandra Franchi és Guido Bellitti, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 24-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

semmisítse meg a megtámadott határozatot abban a részében, amely az Adriatica részére általános gazdasági érdekű kötelezettségek fejében nyújtott támogatásokat a Szerződés 87. cikke szerinti támogatásnak minősíti, és ezeket az intézkedéseket új támogatásnak tekinti;

vagy semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkének (2) bekezdését;

vagy – másodlagosan – semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkének (3) bekezdését abban a részében, amely Olaszországot a támogatás és annak kamatai visszafizetésére kötelezi;